

Pok en ik zitten op de oude boomstronk.
We kijken naar de vogels, die razendsnel boven onze hoofden vliegen.

‘Tijd om te bewegen,’ vindt Pok. We volgen het pad naar de gele weide.
Daar fluit onze lievelingsvogel, Merel, elke ochtend zijn mooiste lied.

Hé, wat vreemd. Hij is er niet.

Hij is onvindbaar.

We zoeken Merel overal. Zelfs bij de rivier.

